

Lisieux-i Szent Teréz, a harmadik évezred prófétája

1) A kis út megélése és tanítása

Milyen érzés számomra kicsinek, bűnösnek, sebezhetőnek látni magamat Isten előtt? Milyen érzés Őt kicsinek, hozzánk leereszkedőnek, nekünk kiszolgáltatottnak, általunk elítéltnek látni?

2) Teréz imádságból merített tudománya

Alapvetően mit jelent számomra az imádság és mire szolgál?

- Életem legbensőségesebb szeretetkapcsolatának elmélyítését?
- Imaszövegek elvégzésének megnyugtató tudatát?
- Különböző technikákkal megszerezhetőnek vélt, megnyugtató lelkiállapot elérését?

3) Teréznek a családjával megélt kapcsolatközpontú lelkisége

Mennyire élem kereszténységemet a „megtennivaló és elkerülendő dolgok” módjára vagy egy kapcsolatközpontú lelkiség szerint? Mik ennek a jelei életemben?

- Keresztény életemet alapvetően szeretetre adott válaszként vagy emberi erőlködésként élem?
- A szentségekhez való járulásban mennyire fontos számomra a kapcsolati dimenzió megélése Istennel és hittestvéreimmel egyaránt?
- A bűnbánatra való készüllet, a lelkiismeretvizsgálat során pusztán bizonyos dolgok megtételére ill.
- elkerülésére vagy a M(m)ásikkal megélt kapcsolatra is odafigyelek?
- Mit jelent számomra a másikkal – és különösen a családtagjaimmal – megélt kapcsolat? Mennyiben jelenti ez számomra az Isten Szentháromságos közösségéhez vezető legnyilvánvalóbb utat?
- Az elhunyt szeretteim miatt megélt gyász során csupán beletörődni igyekszem a megmásíthatatlanba, vagy a velük való kapcsolat új dimenzióira is képes vagyok megnyílni a hitben és a szeretetben?
- Az örök életről alkotott elképzeléseim révén életem végén egy „elszámolásra” készülök (esetleg még rosszabb esetben a „semmibe hullásra”, amire jobb nem is gondolni) vagy egy Istennel és a Tőle kapott személyekkel örökre megélt szeretetegységbe való belépésre?

